

obedientis. Et bona locutio suavis docens: et congruent monens audientem. Et bonum carmen: canox numeris: et sententis graue. Quid plura et plura. Bonum hoc et bonum illud. Nolle hoc et illud. et vide ipsum bonum si potes: ita deum videbimus. Non alio bono bonum: sed bonum omnis boni. Neque enim in his omnibus bonis vel quod commemorauimus: vel que alta cernunt siue cogitant: diceremus aliud alio melius cum vere iudicamus: nisi esset nobis impressa notio ipsius boni. Nam quod et probaremus aliquid: et aliud alij proponeremus. Sic amans deus: non hoc et illud bonum: sed ipsum bonum. Querendum enim bonum aie: non cui supuoliter iudicando: sed cui debeat amando. Et quod si nisi deus. Non bonum animus aut bonus angelus: aut bonum celum: sed bonum bonum. Sic enim forte facilius aduertit: quod velim dicere. Cum enim audio (verbi gratia) quod dicitur animus bonus: sicut duo verba sunt: ita ex eis verbis duo quedam intelligo. Aliud quo animus est: aliud quod bonus. Et quidem ut animus esset: non egit ipse aliquid. Non enim iam erat: qui ageret ut esset. Ut autem sit bonus animus: video agendum esse voluntate: non quod id ipsum quo animus est: non est aliquid boni. Nam vni iam dicitur et verissime dicitur corpore melior: sed ideo nondum dicitur bonus animus quod restat ei actio voluntatis: qua sit presentior: quam si neglexerit: iure culpatur: recteque dicitur non bonus animus. Distat enim ab eo qui hoc agit. Et quia ille laudabilis: perfectio iste qui hoc non agit vituperabilis est. Cum vero agit hoc studio: et fit bonus animus: nisi se ad aliquid conuertat quod ipse non est: non potest hoc assequi. Quo se autem conuertit ut fiat bonus animus: nisi ad bonum: cum hoc amat et appetit: et adipiscitur. Vnde si rursus se auertat: statim non bonus: hoc ipso quod se auertit a bono: nisi maneat in se illud bonum vni se auertit: non est quo se iterum si voluerit emendare conuertat. Quapropter nulla essent mutabilia bona nisi esset incommutabile bonum. Quia itaque audis bonum hoc et bonum illud: que prout alias dicitur etiam non bona: si potueris sine illis quod participatione boni bona sunt: prospicere ipsum bonum: cuius participatione bona sunt: simul enim et ipsum intelligis cuius audis hoc aut illud bonum. Si ergo potueris: illis detractis per se ipsum prospicere bonum: prospexeris deum. Et si amore inhereris: continuo beatificaberis. Pudeat autem cum alia non amentur: nisi quod bona sunt: eis inherendo non amare bonum ipsum vnde bona sunt. Illud etiam quod animus tamen quod est animus: etiam nondum eo modo bonus quo se conuertit ad incommutabile bonum: sed ut dixi tamen animus: cum ita nobis placet ut eum omni etiam luci corporee cum bene intelligimus preferamus: non in seipso nobis placet: sed in illa ar-

te qua factus est. Vnde enim approbat factus vbi videtur fuisse faciendus: hec est veritas: et simplex bonum. Non enim est aliud aliquid quam ipsum bonum: ac per hoc etiam summum bonum. Non enim minus vel augeri bonum potest: nisi quod ex alio bono bonum est. Ad hoc se igitur animus conuertit ut bonus sit: a quo habet ut animus sit. Tunc ergo voluntas nature congruit ut proficiatur in bono animus: cum illud bonum diligitur conuersione voluntatis: vni est et illud quod non amittitur: nec auersione voluntatis. Auertendo enim se a summo bono: amittit animus ut sit bonus animus: non autem amittit ut sit animus cum et hoc iam bonum sit corpore melius: hoc ergo amittit voluntas: quod voluntas adipiscitur. Nam enim erat animus qui conuertit ad id vellet a quo erat. Qui autem vellet esse antequam esset: nondum erat: et hoc est bonum nostrum: vbi videmus vtrum esse debuerit aut debeat quicquid esse debuisse: aut debere comprehendimus: et vbi videmus esse non potuisse nisi esse debuisset: quicquid etiam quod esse debuerit comprehendimus. Hoc ergo bonum non longe positum est ab vnoquoque nostrum. In illo enim viuimus mouemur et sumus.

De dilectione in deum per fidem. Capitulum III.

Ad dilectionem standum est ad illud: et inherendum illi: ut presente perfruamur a quo sumus: quo absente nec esse possumus. Cum enim per fidem adhuc ambulamus: non per speciem: nondum vtrique videmus deum sicut idem ait: facie ad faciem: que tamen nisi nunc iam diligamus: nunquam videbimus. Sed quod diligit quod ignorat. Sciri enim aliquid et non diligi potest. Diligi autem quod nescit: quod vtrique possit: quod si non potest non diligit deum antequam sciat. Et quod deum scire: nisi eum mente prospicere: firmamque percipere. Non enim ei corpus est ut cerneis oculis inquireat. Sed et priusquam valeam prospicere atque percipere deum: sic prospicere et percipere potest quod mundis cordibus. Beati enim mundi cordes: quod deum videbunt: nisi per fidem diligant: non poterit cor mundari: quod ad eum videndum sit aptum et idoneum. Ubi sunt enim illa tria: propter que iam edificanda: omnium diuinorum librorum machinamenta conseruunt: fides: spes: caritas: nisi in animo credente quod nondum videt: et sperante atque amate quod credit amat ergo et quod ignorat: sed tamen credit. Nimirum autem cauendum est: ne credens animus id quod non videt fingat sibi aliquid quod non est: et speret diligatque quod falsum est. Quod si sit: non erit caritas de corde puro et ipsa bona: et fide non ficta: que finis precepti est: sic apostolus dicit. Necessesse est autem cum aliqua corporalis lecta vel audita que non vidimus: credimus: fingat sibi aliquid animus in linea mentis formisque corporum: sicut occurrerit

Act. 17.

2. Cor. 5.

Bar. 5.

1. Th. 1.

cogitanti: quod aut verum non sit: aut etiam si verū est quod rarissime potest accidere: nō hoc tamen fide v̄t teneamus quicq̄s prodest: sed aliud aliquid v̄tile: quod per hoc insinuat̄. **Q**uis enim legentium vel audientium q̄ scripsit apostolus paulus: v̄l que d̄ illo scripta sūt non fingat̄ animo: et ip̄ius apostoli faciem: et omnium quoz̄ ibi noīa commemorantur. **E**t cum in tanta hominūz multitudiē quib⁹ ille littere notescunt: alius aliter lineamēta figuramq̄ illoz̄um corpoz̄ cogiter: v̄tq̄ incertuz est. **N**eq̄ ibi occupatur fides nostra: qua facie corporis fuerint illi homines: sed tantuz quia per dei gratiam ita vixerunt: et ea gesserunt q̄ scriptura illa testatur: hoc et v̄tile est credere: et non desperandum: et appetendum. **V**am et ip̄ius dñi facies carnis: innumerabilium cogitationum d̄uersitate variatur et fingitur: que tamen vna erat: quecumq̄ erat. **N**eq̄ em̄ in fide n̄ra quam de dño **J**esu xp̄o habemus: illud salubre est qd̄ sibi anim⁹ fingit: longe fortasse aliter q̄ res se habet. **S**ed illd̄ qd̄ fm̄ sp̄em de hoīe cogitam⁹: habem⁹ em̄ q̄si regulariter infixam hūane nature noticiā: fm̄ quā q̄cqd̄ tale aspiciamus: statim hoīem esse cognoscimus vel hominis formam.

De sacramēto incarnationis dñi et saluatoris n̄ri iesu xp̄i. **K**aplin. V.

Secundū hanc noticiā cogitatō n̄ra informatur: cum credim⁹ pro nobis deū hoīem factū: ad humilitatis exemplum: et ad demonstrandam erga nos dilectionem dei. **H**oc enim nobis prodest credere et firmum atq̄ inconcussuz corde retinere: scilicet humilitatem qua natus est deus ex femina: et a mortalibus per tantas contumelias productus ad mortem: summum esse medicamentum: quo superbie nostre sanaretur tumor: et altum sacramentum quo peccati vinculū solueret. **S**ic et virtutē miraculoz̄ ip̄i et resurrectionis ei⁹: qm̄ nouimus qd̄ sit omnipotentia de omnipotenti deo credimus: et fm̄ species et genera rerum vel natura insita: vel experientia collecta: d̄ factis huiusmodi cogitamus: vt nō ficta sit fides n̄ra: **N**eq̄ ei nouim⁹ facie x̄ginis marie: ex q̄ ille a viro intacta: neq̄ in ip̄o p̄u corrupta mirabilis nat⁹ ē. **N**ec qd̄ mēbro rū liniamētis fuerit lazarus: nec bethaniā: nec sepulcrū: lapidēq̄ illū quē remoueri iussit euz eū resuscitaret vidimus: nec monumentum nouū excisum i petra vnde ip̄e resurrexit: nec montem oliueti vnde ascendit in celū. **N**eq̄ oīno scimus quicumq̄ ista non vidim⁹: an ita sint vt ea cogitam⁹ imo vero p̄babilius exi-

Job. ii.

Mat. 27

stimamus non esse ita. **N**amq̄ cū alicuius facies vel loci vel hoīs: vel cuiuslibet corpis eadē occurrerit oculis n̄ris q̄ occurrebat aīo: cū eā p̄usq̄ videremus cogitabamus: nō puo miraculo mouemur. **S**tra raro et pene nunq̄s accidit et tū ea firmissime credimus: q̄ fm̄ sp̄alem generalemq̄ noticiā q̄ certa nobis est cogitamus. **C**redimus em̄ dñm iesum xp̄m natū de virgine q̄ maria vocabat̄. **Q**uid sit autē virgo et qd̄ sit nasci: et qd̄ sit nomen: p̄p̄iū non credimus: sed p̄orsus no uimus. **S**trū autem illa facies marie fuerit que occurrit aīo cū ista loquimur aut recordamur: nec nouimus oīno: nec credimus. **S**traq̄ hic salua fide licet dicere: forte talem habebat faciem: forte non talē forte autē de x̄gine natus est xp̄s: nemo salua fide xp̄ina dixerit. **N**obrem qm̄ trinitatē et unitatem et equalitatem et vnitatem q̄trum datur intelligere cupimus: p̄us autem q̄ intelligamus credere debemus: vigilandum nobis ē: ne ficta sit fides nostra. **E**adem quippe trinitate fruendum est: vt beate viuamus. **S**i autē falsum de illa crediderim⁹: inanis erit spes: et non casta caritas. **Q**uō igitur eam trinitatem quam non nouimus: credendo diligim⁹? **I**n fm̄ sp̄alem generalem v̄e noticiam fm̄ quā diligimus apostolū **P**aulū. **Q**ui etiam si nō ea facie fuit que nobis occurrit de illo cogitantibus: et hoc penitus ignoramus: nouimus tamen quid sit homo. **S**ed em̄ longe non eamus hoc sumus: id est homo: et illū hoc fuisse: et animam eius corpori copulatam mortaliter vixisse manifestū est. **H**oc ergo de illo credimus quod inuenimus in nobis: iuxta speciem vel genus quo humana omnis natura pariter cōtinetur. **Q**uid igitur de illa excellentia trinitatis siue specialiter siue generaliter nouim⁹: quasi multe sint trinitates: quarum aliquas experti sumus: vt per regulam similitudinis impressam vel specialem vel generalem noticiam: illam quoq̄ talem esse credamus: atq̄ ita rem quam credimus et nondum nouim⁹: ex paritate rei quam nouimus diligamus? **Q**uod v̄tq̄ non ita est. **I**n quemadmodum diligimus in domino **J**esu christo q̄ resurrexit a mortuis: q̄uis inde neminez vnq̄ resurrexisse viderimus. **S**tra trinitatem quam non videmus: et qualem nullam vnq̄ vidimus possumus credendo diligere. **S**ed quid sit mori: et quid sit viuere: v̄tq̄ scimus: quia et viuim⁹: et mortuos ac morientes aliquando vidim⁹: et experti sumus. **Q**uid est autem aliud resurgere: nisi reuiuiscere: id est ex morte ad vitam redire? **A**um ergo dicimus et credimus